



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Virorum exempla, qui à mulieribus ad flagitium sollicitati viriliter restitere.  
n. 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

morentur. Domina quædam, ut fertur, dum duo Religiosi ad ejus domum diverissent, alterum seorsum vocavit in cameram, quasi secretò aliquid sibi locutura: quem ingressum mox ad turpitudinem provocans asseruit firmiter se continuò contra ipsum quasi ei violentiã inferentem, nisi statim sibi acquiesceret, clamaturam. Tunc doctus à Domino frater, antequã mulier in vocem clamoris prorumperet, ad fratrem confocium, qui cum pluribus personis in atrio domus erat, alta voce clamavit, librum sibi continuò asseri requirens: sicque adveniente fratre, necesse habuit mulier ab hujusmodi nefaria sollicitatione cessare, & frater hominum confusionem evasit. Nonnulli ob causam similem confusi turpiter, & verberati graviter fuisse dicuntur: *Qui autem cavet laqueos, securus erit: qui autem non cavet, est aut inutilissimus, aut peccator, nec est ejus excusatio admittenda.* huc usque S. Bonaventura

Prov. 16.

VIRORUM EXEMPLA QUI A  
Mulieribus ad flagitium sollicitati viriliter resisterunt,

**N**ec silentio prætereundi sunt complures sanctitate præclari, qui mulierularum petulantiam castitatis thesaurum blanditiis, & precibus invadere conantium acriter, & strenuè propulsaunt.

S. Christophorus  
martyr  
oris sui fulgore  
SS. Nicetã & Aquilinam  
mart. convertit.

S. Christophorus martyr præclarissimus Nicetam & Aquilinam sorores impudicas ad eum voluptatibus delendum in carcerem à tyranno immittas, & proacaciter eum ad turpitudinem urgentes, subita luce ex ejus facie divinitus micante exterritas, ad Christum convertit, quæ die 24. Julii post multa tormenta martyrii palmam capitis obruncatione consecuta sunt; de quibus Petrus de Natalibus lib. 6. cap. 131. & 135 & Surius in S. Christophoro tom. 4

Solitaris  
quidam  
pro pudicitia  
sibi digros  
commissit.

Solitaris quidam in inferioribus partibus Egypti sanctitate insignis erat, de quo in vitis Patrum lib. contra fornicationem. Ad hunc meretricula quædam sponcione cum nonnullis juvenibus de viro Dei decipiendi facta, ad vesperascente jam die veluti errabunda venit ad ejus cellam, & ne quid à feris ea nocte pateretur, lachrymis se in hospitium recipi impetravit: quo factò Satanas vehementer eum ad flagitium tentare cœpit. Verum accensa lucerna tecum tacitus ipse dicebat, experiar num ignem

inferni, quem fornicarii merentur, sustinere possim; digitum ad ignem admovit, quem cum incendisset, nullo sensu corripiebatur propter nimiam concupiscentiæ carnalis flammã, sicque reliquos omnes suos digitos ad matutinum usque tempus incendit. Quod cernens infelix muliercula præ horrore obrigit, ac tandem mortua est; eam extinctam ab iis, à quibus missa erat, manè repertam vir sanctus suis precibus vitæ restituit; mox ad Deum conversa, vitam deinceps castam duxit.

Item mortuam mulierem ad vitam revocavit.

S. Ludovicus Cathalaunensium Episcopus corpore venustus, & pudicus, à quadam Gallicæ Regina opportuno loco ad flagitium invitatus eam torvo oculo aspiciens rejectit, cuius oculus post 490, & eo amplius annos in eadavere caligari non potuit, quem quasi crystallum lucidissimum in elevatione ejus eadaveris vidit Joannes de Firmitate Abbas Canonicorum Regularium, à quo hæc accepit Thomas Cantipratanensis, eaque litteris mandavit annum circiter 1260. in lib. 2 apud cap. 30. §. 33.

S. Bernardus adolescens propter egregiam formam à variis mulieribus vehementer sollicitatus, ut videre est in ejus vita lib. 1. cap. 3. semper fortissimè restitit, & virginitatem sanctè coluit, semel hospitatus cum sociis apud quandam maroniam, cum noctu illa ad eum impudenter accederet clamare cœpit *lacrones, lacrones*, quibus vocibus excitata familia, illa recessit: verum cum secundo & tertio improba mulier redisset, iisdem vocibus eam à se abegit; & cum adhuc degens in sæculo curiosius oculos in quandam mulierem defixos aliquandiu tenuisset, apud se erubescens, in stagnum gelidarium aquarum collo tenus insiliens tandem ibi permanuit, donec penè exanguis effectus, carnalis concupiscentiæ calor, Dei beneficio refrinxit.

S. Franciscus, de ejus virginitate supra diximus, verbum Dei in Apulia prædicans, cum Frid. rici secundi Imperatoris jussu, ut est in Chronicis Minorum lib. 1. cap. 61. à primario quodam ejus aulico, qui hyberno tempore eum ad cenam invitavit, noctu in ejus cubiculum submissa esset muliercula quædam speciosa, & ad turpitudinem inopportune hominem sollicitaret, præmissa oratione, pavementum candentibus prunis ex proximo igne constravit; abique læsione decumbens ad idem stratum mulierculam invitavit: sed hæc postis genibus se Deum, ejusque servum offendisse

26.  
S. Franciscus  
de Assisio  
supra candentes  
prunas propin-  
quans  
decumbens  
non uritur.

zzzz pro

proclamans, veniam cum lachrymis ab eo petit, Nobiles quoque aulici, qui præ foribus rei exitum præstolabantur, timore, & confusione pleni, & Imperator totius rei certior factus à sancto viro, sibi ut ignosceret, postulaverunt.

*Simili miraculo impudicam Saracena ad Christum convertit.*

Idipsum ex lib. 2. Chron. cap. 57. contigisse narratur eidem S. Francisco in Ægypto, cum ad Sulthanum convertendum adisset; nocte enim quadam à Saracena ad impudiciam provocatus in ignem, qui proxime ardebat se projecit, eamque adstratum illud evocavit; quæ tanto viso miraculo fidem Christi cum baptisate suscepit, & velut altera Samaritana complures Saracenos ad Christum adduxit.

Simile profus à Thoma Cantipratensi lib. 2. apud cap. 30. num. 45 accidisse narratur eandem insigni Concionatori ex Ordine Prædicatorum, nomine Dominico, qui cum B. Dominico in Hispania Ordinem propagavit. Is à meretrice, quæ quibusdam artibus in ejus notitiam inreperat, consilio Rege Castellæ, ejusque nobilibus, ad turpitudinem sollicitatur, in prunatum ardentium lecto decubuit, testatus lectum talem tali opere dignum: hic mulier penè exanimata est: Qui verò introierunt Regis milites, Beatum virum sine ulla corporis, aut vestis adustione offenderunt, & mulierem illam imperante Rege utique concremasset, nisi beati viri preces eam periculo exemptissent.

*S. Thomas Aquinas castitatis zona ab Angelis vincitur.*

S. Thomas Aquinas ex illustri Ordine Prædicatorum, qui Angelici nomen, tum propter lucidissimæ doctrinæ; tum propter purissimæ virginitatis præstantiam merito est consecutus; dum in castro S. Jonnis à suis in custodia teneretur, mulier ad labefactandam ejus constantiam meretricio cultu introducta est: cum ejus impurus illecebris nonnihil se commoveri sensisset, Christo, ejusque Genetrici se commendans tione è loco arrepto illam fugavit: mox clauso ostio ante signum crucis eodem tione in pariete efformatum genibus flexis orans cum lacrymis perpetua integritatis donum à Domino petit, ibique somno correptus, per quietem sentire visus est sibi lumbos constringi ab Angelis dicentibus: *Nos à Domino jussi zona castitatis te cingimus, nulla posthac ratione dissolvenda*: qua ex constrictione dolorem sentiens exclamavit, quo ex tempore omni postea libidinis sensu caruit: nec tamen propterea de oculorum diligenti custodia quic-

quam remisit: quin etiam fertur usque ad eam vitam suam fornicarum colloquia vitasse, excepta necessitatis, vel utilitatis causa, ut solent homines à serpentibus, & scorpionibus cavere.

De S. Thomæ puritate egregium testimonium reddidit S. Augustinus, qui una cum S. Thoma gloriosis insignibus ornato, cuidam Fratri Alberto de Brixia Ordinis Prædicatorum apparuisse, & S. Thomæ gloriam multipliciter declarasse scribitur, ac tandem subjecisse: *Ipse Thomas mihi par est in gloria, virginali me excellens munditia, & ego illum pontificali excellentia, ac protinus disparuerunt.* hæc ex S. Antonino 3. part. hist. tit. 23. cap. 7. §. 12.

S. Vincentius Ferreus ex eadem Prædicatorum Familia pro virginitate custodienda Deiparam impensè obsecravit, à qua multa luce circumfusa confortatus, jussus est sperare in Domino, cujus virtute cunctas Saranæ versutias superaturus esset. Is Valentia à muliere quadam ejus impuro amore capta, quæ arguitudinem in lecto simulabat, ad confessionem ejus audiendam evocatus, cum impudicam feminae voluntatem audisset, omnem libidinem execratus, illam ab eadem mente cum severitate multa deducere est conatus, & protinus discessit, sed cum illa contra virum Dei, quasi violenter eam opprimere voluisset, clamare veller, à dæmone correpta, gravissimè vexari cœpit, qui adjuratus respondebat se minime egrellurum, nisi vir ille adveniret, qui in medio ignis positus non æstuavit: adveniente igitur S. Vincentio, dæmon ululatum terribissimum emittens discessit.

S. Bernardinus Senensis ex Ordine Minorum integerrima pudicitia floruit in saculari habitu, nunquam verbo, vel signo aliud, quam purissimam honestatem præ se tulit; improbos nellarum quid ab eo desiderantes, acriter repressit; seminarum colloquia vitabat: cumque religiosus jam ex more ostiatim panem mendicaret, femina quædam illi eodem amore ardens eum, quasi panem intus datura evocavit, quo ingresso ostium clausit, eique nefariam suam voluntatem explicavit, adjiciens nisi consentiret se vociferaturam, vim sibi ab eo intentam. Ille se Deo commendans, jubet eam vestibus nudari, correptoque flagello, quod apud se habebat, eam egregie cecidit, donec omnis illa tentatio evanesceret.

Alii voluptatis sensum acerbissimo aliquo cruciatu extinxere; ejusmodi fuit Appelles

*Visto Fr. Alberti de Brixia de gloria SS. Augustini & Thoma Aquin.*

*S. Vincent. Ferreus Deiparam ope virginitatem servat.*

*Impudica mulier, quæ cum ad flagellum extensa hæc à dæmone ululabat.*

*28. Appelles Rief.*

Presbyter  
pro serva-  
ta castita-  
te ab igni-  
to ferro no-  
n urebatur.

Presbyter in solitudine antea faber ferrarius, ad quem, ut est apud Palladium cap. 55. cum venisset diabolus in figura muliebri, quo tempore ad usum Monachorum quaedam tractabat fabrilis terrea lamina ex igne raptā, idque propter festinationem, totum ejus vultum combussit, eamque audierunt fratres ululantem in cella; ab eo tempore vir ille ignitum ferrum manu semper tenebat, nec lædebat, hæc ibi. Idem de Appelle memorat Sozom. lib. 6. c. 28.

Joannes Bosnensis quondam Episcopus postea Ord. Præd. Magister Generalis, cum Fridericum Imp. impudicitia argueret, à quadam ejusdem Imperatoris concubina eleganti forma ad lapsum secreto loco est provocatus: Imperatore, à quo missa fuerat, clam rei exitum cum suis expectante. At vir beatus manu tam valide ejus maxillam percussit, ut facie tenus in terram elideret: quo facto Imperator maxima eum postmodum reverentia est profecutus, hæc Thomæ Cantipratensis, qui eodem sæculo vixit lib. 2. Apum cap. 30. §. 33.

S. Edmundus postea Cantuariensis Episcopus, cum adolef. ens virginitatem suam, ut cap. 32. diximus, coram Deiparæ imagine Deo consecrasset, & Lutetia studiis operam daret à quadam puella hospite suæ filia ad turpitudinem nutibus primum, deinde apertis verbis mulieritiam provocatus; cumque frequenti verborum objurgatione eam à se abigere non posset illius tandem importunitate pertæsus, tempus, quo ad se veniat, præfigit, eamque ingressam, & superioribus vestibus exutam virgis egregie flagellavit, quo facto puella omni illa tentatione in posterum caruit, cujusdam etiam matronæ munera, ut eum ad illicita pertraheret, fortiter respuit. hæc ex ejus vita cap. 8. apud Surium tom. 6. Sanctus verò Edmundus vita excessit anno 124.

Quid dicam de S. Benedicto monasticæ disciplinæ in Occidente fundatore, ac propagatore extimo: Qui, ut verbis utar Gregorii lib. 1. Dial. cap. 1, ab ipso sua pueritia tempore cor gereus sentit, nulli voluptati animum dedit: sed studiis, & domo relicta, in tenera ætate Sublacum se recepit, in arctissimo specu asperissimam duxit vitam. Is cum die quadam solus esset, memoria cujusdam feminae, quam aliquando viderat, Satanas tanto igne servi Dei animum in specie illius accendit, ut etiam pendè deserere Eremitum voluptate victus deliberaret: sed superna gratia respectus, exutus indumento, nu-

dum se in spinarum aculeos, & urticarum incendia se projecit, ibique diu volutatus toto ex eis corpore vulneratus exiit, extincto eo, quod intus ardebat, igne.

Nec dissimile est quod S. Franciscum fecisse narrat S. Bonaventura in ejus vita cap. 5. Gravem enim carnis tentationem à demone excitatam sentiens, deposita veste, chorda se verberavit fortissimè, & ut erat nudus, & exivit in hortum in magnam demergens nivem corpusculum, septem ex nive compegit massas, ac si essent uxor, & filii, & famuli, pro quibus induendis ei laborandum esset, sicque tentator victus abcessit, de quo illud refert Bonaventura, tantam eum curam de utriusque hominis puritate gessisse, ut circa conversionis primordia tempore hyemali in foveam glaciæ plenam se ipsum plerumque mergeret; ut domesticum hostem perfecte subigeret, & candidum vestimentum pudoris à voluptatis incendio præservaret. Tolerabilius viro spirituali fore incomparabiliter assererat S. Franciscus magnum sustinere frigus in carne, quàm ardorem carnalis libidinis, vel modicum sentire in mente.

In vitis etiam Patrum in loco, qui dicitur Cellia, quidam illicito amore tentatus sibi uxorem, & filios ex luto fluxit, ac si pro necessariis eis subministrandis sibi esse laborandum, majori labore corpus suum macerabat: sicque divina ope ab ea vexatione est liberatus.

NONNVLLO RVM EXEMPLA, QVI  
mori maluerunt, quàm illicito concu-  
bitu morbo suo mederi.

Huc revocari possunt ii, qui virginitatem usque adeò ipsi vitæ protulerunt, ut imminentem mortem coterempserint, quam evasuri fuissent, si propter aliquod morbi genus, quo laborabant medicorum consilio, aut uxorem duxissent, ejusque concubitu uti voluissent, aut si castitatis voto illigati erant, fornicatio coitu se polluisent, verum mori, quàm corpore scèdari maluerunt.

Jacobus Rossa Lusitanæ Regis nepos, electus Archiepiscopus Olysioponensis, à Calixto III anno 1456. Diaconus Cardinalis creatus Is ex Alfonso Ciaccono in vitis summorum Pontificum Florentiæ lethali morbo oppressus, cui medicorum sententiæ cum muliere concubitus remedium afferre potuisset, maluit intrepidus mortem expectare, quàm illicito

Zzzz3

Corporis  
defatiga-  
tione de-  
monis ille-  
bras supe-  
ras.

Simile ex-  
emplum  
ex vitis  
sanctorum  
Patrum.

Jacobus  
Rossacard.  
Alphonsus  
Ciacconius  
lib de vitis  
Pontif. ubi  
Card qui  
tempore  
Pii II de-  
cessere.